

વીર જયંતી

કાવ્યમાળા.

17

અધ્યાપી પ્રસિદ્ધ ગદ્યકાર,

અવેદી મુકુન્દજી આચાર્યજીને સન્નિધિ,

પ્રગટ કરવાની સંજ્ઞા,

શ્રી ઉપદેશ પ્રસારક મંડળ.

—

૧૯૫૧ ૧૬-૭-૫૯ } નવું નંબર ૨૪૪૭. ૧ સને ૧/૫/૫૯

પૃષ્ઠ ૧-૧૦૦ મુદ્રણ, ૧ થી

—

અમદાવાદ સીએમ.સી.

બંધ વિજય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, ૨૨ હિન્દુસ્તાન રોડ, નવાગે પાસે.

—

ક્રિસ્ટ ૨૦૧૧-૧૨.

જ્યારે પણ તમારે—

- હીરાઓ -

ખરીદવા કે વેચવા હોય

અથવા

કોઈ પણ પ્રકારનું

- ઝવેરાત -

અથવા

ઝવેરાતના દાગીનાઓ

ખરીદવા અથવા વાનાવવા હોય ત્યારે જરૂર

તમા નીચેના ઉકાળે તપાસ કરો—

અવેરી મુલચંદ આશાશમ.

માલિક, રોયલ જ્વેલરી માર્ટ.

૫૩૫, રીચીંગ-અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૪૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૧૨ જ્યંતિ કાવ્યમાળા

વિષય ૨ : ૧૨

ઉપદેશ પ્રસારક મંડળ.

આ મંડળની સ્થાપના સંવત ૧૯૬૬ ના પર્યુષણમાં
+ કરવામાં આવી હતી. પ્રથમ આ મંડળનું નામ
ઉપદેશ પ્રસારક ફંડ રાખ્યું હતું, અને મારા એકલાનાજ માથે
બધો બોલે રાખીને આ ફંડ તરફથી પ્રથમ સંવત ૧૯૭૦માં
પ્રભુ મહાવીરના જન્મ દીવસે તેમની જયંતિનો એક મેળા-
વડો ભરવામાં આવ્યો હતો. નીચમીત રીતે પ્રતિવર્ષે
તેમની જયંતિ પ્રસંગના મેળાવડા ભરવાના નિમીત્તે આ
ફંડનું કામ ચલાવવાની ઇચ્છા રાખી હતી, પરંતુ પાછળથી
આ ઉપદેશ પ્રસારક ફંડને સંવત ૧૯૭૨ ની જયંતિ પ્રસંગે
ઉપદેશ પ્રસારક મંડળના નામથી સ્થાપન કરી યોગ્ય બંધા-
રણ કરી વ્યવસ્થીત રીતે મેનેજીંગ કમીટી નીમી અને આધ્યે-
દારોની નીમણુંક કરી. વાર્ષિક મેમ્બરો નીમ્યા. પ્રતિવર્ષે
એકજ રૂપિયો લવાજમ લેવાનું નક્કી કર્યું. આખરે મેમ્બ-
રોએ પોતાના નામ નોંધાવ્યા, અને તેના ઉદ્દેશને વીશાળ
કર્યો. ભારતવર્ષની પ્રગતિ સાથે જૈન પ્રજા પોતાની પ્રગતિમાં
આગળ વધે. તેવો ઉપદેશ ફેલાવવો, ફંડની સ્થિતિના પ્રમાણમાં
પ્રગતિના સાહિત્યો ઉભા કરવાં, વીગેરે વીશાળ લાવનારો
લાવી, પરંતુ આરંભ સુરા વાણીકોનો ઉત્સાહ ધીમે ધીમે

રીઓ પોતાના બળરો બંધ રાખીને એ પ્રભુનો જન્મ દીવસ કેમ ન ઉજવે ? એ પવિત્ર દીવસે જૈનોની લાવી પ્રજાનું એક બાળસંમેલન શા માટે ન લરાય ? શા માટે એ પવિત્ર દીવસે જૈન પ્રજાની લાવી ઉત્તતી માટે દાનપ્રવાહ ન વહેવડાવે ? શા માટે એ પવિત્ર દીવસે મહાવીરના સૂત્રના પવિત્ર દૃશ્યો પ્રજા સન્મુખ ન મુકાય ? જો પ્રભુ મહાવીરનો જન્મ દીવસ સંપૂર્ણ ધામધુમપૂર્વક આ નગરમાં ન ઉજવાય તો એ બીના આ જૈનોના પાટનગર અમદાવાદના લાવિક જૈનો માટે એાછું શરમાવનારું નથી. આ જ્યંતિ પ્રસંગે ઉપર જે જે કવીઓએ પોતાના રસમય કાવ્યો અમો ઉપર મોકલી આપ્યાં છે તે સર્વનો આ સ્થળે આલાર માની વીરમું છું.

લી.

ઝવેરી મુલચંદ આશારામ વૈરાટી.

ઑનરરી સેક્રેટરી,

શ્રી ઉપદેશ પ્રસારક મંડળ.

અર્પણ પત્રિકા.

✽

ધર્મ સરોવરના તીરે,
દ્રવ્યે ખાંધી પાળ;
આવક તે ગુજ કંઠમાં,
વીર કાવ્યની માળ.

✽

જે ધર્મ પ્રેમી ઉદાર ચીત્ત પૂરુષે દ્રવ્યનો વ્યય
સ્વામી વાત્સલ્ય અને પ્રભૂ પૂજન વડે કર્યો છે. જે
ધર્મ પ્રેમી શ્રાવકે ઉપધાનક્રીયા અભિલાષી પૂરુષોના
અંતઃકરણ છતવા દ્રવ્ય વ્યય કર્યો છે અને જે હજી
પણ દ્રવ્યના ઝરાને ધર્મક્ષેત્રમાં વહેવરાવી રહ્યા છે.
તે ધર્મખંધુ

શકરાભાઈ લલ્લુભાઈના

કંઠમાં વીર જ્યંતીના કાવ્ય પુષ્પોથી ગુંથાએલી આ
કાવ્યમાળા અર્પણ કરું છું.

હી હું આપના શુભનો અભિલાષી,
ઝવેરી મુલયંદ આશારામ વૈરાટી.

આ. સેક્રેટરી, ઉપદેશ પ્રસારક મંડળ.

અનુક્રમણિકા.

મંગળાચરણ	(વિક્રમ સં. ૧૯૭૦)	૭
મને હો વીરનું શરણું	„	૮
મંગળાચરણ	(વિક્રમ સં. ૧૯૭૧)૬-૧૦-૧૧		
શ્રી વીરજયંતિની વધાઈ	(વિક્રમ સં. ૧૯૭૨)	૧૨
એક દીન અભ્યુદય થશે	„		૧૩-૧૪
શ્રી વીર જન્મ જયંતી	(વિક્રમ સં. ૧૯૭૩)	૧૫
સખી સંવાદ	„	૧૬
મહાવીર કર્ણભારસ ભાંડાર	(વિક્રમ સં. ૧૯૭૪)		૧૭
રવ દીવ્ય અહો ! શા રેલવતી	„		૧૮-૧૯
વીરના પગલે	„	૨૦
મંગળાચરણ	(વિક્રમ સં. ૧૯૭૬)	૨૧
સ્વાગત (Welcome)	„	૨૨
ઉઠો વીર	„	૨૩
ગરબો	„	૨૪
મંગળાચરણ	(વિક્રમ સં. ૧૯૭૭)	૨૫
ક્ષમા અદ્ભુત વીર તારી	„	૨૬
સ્વાગત કાવ્ય	„		૨૭-૨૮
જન્મ મહોત્સવ	„		૨૯-૩૦
શ્રી વીર જન્મ જયંતિ	„	૩૧
પ્રભુજી વીર એવા દો !	„	૩૨

વીરજયંતી કાવ્યમાળા.

[પ્રથમ વર્ષ વીર સંવત ૨૪૪૦, વીક્રમ સંવત ૧૯૭૦,
ચૈત્ર સુદ ૧૩.]

મંગળાચરણ.

રાગ સારંગ.

સદા શુભ મંગળમય મહાવીર,
ગૌતમ ગણધર ધીર. સદા શુભ એ ટેક.

સ્થુલલદ્રાદિ મહા મુનિ મંગળ, સાગર સમ ગંભીર. સદા
જૈન ધર્મ મહા મંગળકારી, તારે લવજળ તીર. સદા
દાયક ઇષ્ટ અનિષ્ટ નિવારક, ગોયમ વીર વજીર. સદા
અંગુઠે અમૃત લલિધર, અપ્રતિજ્ઞ સમીર. સદા
સુર ગો તર મણી દાતા ગૌતમ, પાપપંક હર નીર. સદા
મહા મંગળ શ્રીસંઘ સકળ શીર 'નમો તિથ્યસ' લાણે વીર. સદા
તે શ્રી સંઘ ચરણકળ નામે, સાંકળચંદ નિજ શીર. સદા

—કવી સાંકળચંદ.

“ મને હો વીરનું શરણું. ”

(કવ્વાલી.)

- જગત્માં સર્વ યોદ્ધામાં, પ્રભુ ! મહાવીર ! તું મોટો;
હઠાળ્યો મોહને જલ્દી, મને હો વીરનું શરણું. ૧
- અતિ ગંભીરતા તારી, ગમન શાળા વિષે કીધું;
જણાવ્યું નહિ સ્વયં જ્ઞાની, મને હો વીરનું શરણું. ૨
- જણાવી માતૃભક્તિ બહુ, અરે ! જનની ઉદર માંહિ;
પ્રતિજ્ઞા—પ્રેમ જાળવવા, મને હો વીરનું શરણું. ૩
- અરે ! ઓ ! જ્યેષ્ઠ બંધુની, ખરી દાક્ષિણ્યતા રાખી;
ગુણો ગણતાં લહું નહિ પાર, મને હો વીરનું શરણું. ૪
- યશોદા સાથ પરણીને, રહ્યો નિર્લેપ અંતરથી;
થશે ક્યારે દશા એવી, મને હો વીરનું શરણું. ૫
- જગત્ ઉદ્ધાર કરવાને, યતિનો ધર્મ લીધો તેં,
સહ્યા ઉપસર્ગ સમભાવે, મને હો વીરનું શરણું. ૬
- અલૌકિક ધ્યાન તેં કીધું, ગયા દોષો, થયા નિર્મલ;
થયો સર્વજ્ઞ ઉપકારી, મને હો વીરનું શરણું. ૭
- ઘણા ઉપદેશ લીધા તેં, ચતુર્વિધ સંઘને સ્થાપ્યો;
તને મેં ઓજાખી લીધો, મને હો વીરનું શરણું. ૮
- અનંતાનંદ લીધો તેં, જીવન તારું વિચારું હું;
“બુદ્ધચન્દ્રિ” બાળ હું તારો, શરણ તારું—શરણ તારું. ૯

—આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરિશ્વર.

મંગળાચરણ.

[દ્વિતીય વર્ષ. વીર સંવત ૨૪૪૧ વિક્રમ સંવત ૧૯૭૧,
ચૈત્ર સુદ ૧૩.]

રાગ સારંગ.

નમો નમો મંગલમય મહાવીર, ધર્મ ધુરંધર ધીર. નમો
ઈંદ્રભુતિ ગોયમ મહામંગલ, જે પ્રભુ વીર વજીર. નમો
શ્રી સ્થુળીલદ્ર મુનિ મહામંગલ, બ્રહ્મચારી વડવીર. નમો
જૈન ધર્મ મહામંગલ માનુ, તારે લવજળ તીર. નમો
એ ચારે મહામંગલ લવિના, કાટે કર્મ જંજીર. નમો
આધી વ્યાધી ઉપાધિ સમે સૌ, થાય સમાધી શરીર. નમો
ઋદ્ધિ સિદ્ધિ નવનિધિ પ્રકટે શુભ, રહીએ શ્રી વીર વીર. નમો
સાંકળચંદ. શાસનપતિ સેવા, તાપ નિવારણ નીર. નમો

—કવી સાંકળચંદ.

રાગ સોરઠ.

વહાલા વિર લઘુ નંદન અધમ દશા થઈ આપણીરે,
 ક્યાં ગઈ ઉન્નતિ અધુના આવી પડતી પાપણીરે. એ ટેક.
 વીરશાસન સુલતાનધીરાજ, શ્રેણીક ચેડાદિક મહારાજ,
 ગયો સમય સુખનો વહી આજ ન કે ઘણીરે..... વહાલાં
 સંપ્રત્તિ રાજ સમયની માઝા, જૈનધર્મના ડંકા તાજ,
 જૈનોમય ભારત ક્યાં આજ પ્રજા ગણીરે..... વહાલાં
 પ્રતિજ્ઞાધક કુમાર નરિંદા, કળીકાળ સર્વજ્ઞ સુરિંદા,
 જાહોજલાલિ હેમસૂરી વારે ઘણીરે..... વહાલાં
 જગડુ વિમળધનાદિકશ્રેષ્ઠી અગણિત કોટ્યાધીપની અસ્તી,
 ક્યાં ચઢતી, ક્યાં આજની દશા દયામણીરે..... વહાલાં
 હતી ઘણા જૈનોની વસ્તી, આજ રહ્યા મુઠ્ઠીભર અસ્તિ,
 કાળે કાળે ઘટતી વસ્તી આપણીરે..... વહાલાં
 ક્યાં પ્રાચીન અર્વાચીન વેળા જોતાં આવે આંસુ રેલા,
 કારણ તપાસતાં ભુલો થઈ છે ઘણીરે..... વહાલાં
 પૂર્વે શ્રાવક ક્ષત્રિ સોની, કણ્ણી કુંભારાદીક જૈની,
 આજ વણીક કુળ ધર્મ પડ્યો પારસમણીરે..... વહાલાં
 રહ્યો ધર્મ નહી શૂર સાથમાં, ગયો રંક કંગાળ હાથમાં,
 વણીક રંક કર કેમ રહે ચિંતામણીરે..... વહાલાં
 બહુમત ભેદ પડ્યા જીનધર્મે વિપરીત આચારદિક કર્મે,
 કલેશ કુસંપથી પડતી થઈ અતિ આપણીરે..... વહાલાં

બાળ લગ્નને વૃદ્ધ વિવાહો, હાનીકારક રીવાજ રાહો,
 ઉન્નતિ કમના પંથે ભીંત આડી ચણીરે..... વહાલા
 મુનિગણુ વીચરી દેશવિદેશે, અન્ય કોમને જો ઉપદેશે,
 વીર વિચાર તણી તો સૌં સુધરે ચણીરે..... વહાલા
 અહસ્થ મુનીમંડળ થઈ લેળા, પૂર્ણ વિચાર કરે એક વેળા,
 ગચ્છ ભેદ તણ રચે પ્રબંધ પ્રભામણિરે..... વહાલા
 પ્રસરે ધર્મ સ્વઅન્ય કોમમાં કલેશ કુસંપ ન રહે રોમમાં,
 ભાવિ ઉન્નત્તિની સાંકળચંદ માગણીરે..... વહાલા

—કવી સાંકળચંદ.

શ્રી વીરજયંતીની વધાર્થ.

[તૃતીય વર્ષ વીર સંવત ૨૪૪૨, વિક્રમ સંવત ૧૯૭૨.

• ચૈતર સુદ ૧૩.]

મંગળાચરણ.

હું તો અહીં નહીં આવું હવેથી.—એ રાગ.

આજ મહોદય મંગળકારી, વીરજયંતી ઉજવીએ સારી. આઠ
વીર ગુણ ગાવા સૌ નર નારી, જૈન સમાજ મળ્યો જયકારી;
સોનાનો સૂરજ હગ્યો આજે, તરીયાં તોરણ દ્વાર ધિરાજેઠ આઠ
વિધ વિધ મંગળ વાળાં વાળે, નાદ સુણી જસ અંબર ગાળે;
ચ્યવનજન્મ દિગ્ધ નાણુ ને મુક્તિ, પંચકડ્યાણુકમાં કરે ભક્તિ. આઠ
પૂર્વથીચાલી આવી પ્રનાળી, નવિન નથી આજયંતી પ્રભાળી;
નામ કડ્યાણુક નામ જયંતી, કામ એક એક અર્થ લાણુંતી. આઠ
ગૃહસ્થજન્મતિથિ નિજ સંભાળે, પ્રભુની જન્મજયંતી ન પાળે;
એ અવિનય અપરાધ નિવારી વીરજયંતી ઉજવીએ ભારી. આઠ
સૌ જિનપતી સમગુણથી સ્તવીએ, શાસનપતિની જયંતી ઉજવીએ;
નિકટ અતિ ઉપકારી સમરીએ, મહાવીર નામે ભવોદધિ તરીએ.
જો ઉપકાર એ પ્રભુનો વિસરીએ, તો અપકારી શિરોમણી ઠરીએ;
સાંકળચંદ શાસનપતિ ભજીએ, ભવોભવ સંચીત પાતક તજીએ.

—કવી સાંકળચંદ.

એક દીન અભ્યુદય થશે પ્રયત્ન ન ત્યાગો.

મુજ ઉપરં ગુજરી પીતા પાદશાહ જાણી; એ રાગ.

ક્યાં વીરશાસનપતિ ક્યાં શ્રેણિકમહારાજ ?

ક્યાં સંપ્રતીકુમાર ભુપ હેમસૂરિતાજ ?

ક્યાં વિમલ વસ્તુ જગદુ ધન શ્રેષ્ઠિ અથાગો ?

એક દીન અભ્યુદય થશે પ્રયત્ન ન ત્યાગો. ૧

અહા ! ઉદયકાળ વહી ગયો પડતી કેમ આવી ?

કરી તપાસ ઉદ્ધમ કરો સુધરવા ભાવી;

આપત્તવેળા લમણે કર દેઈ નવ લાગો. એક દીન ૨

દુપસહસૂરિ તક અવિચ્છિન્ન મુશાસન રેહેશે,

ઉન્નતિ અવનતિમાં ધર્મ નીર્જરણાં વહેશે;

શુભ સમય ફરી આવશે ધૈર્ય નવ ત્યાગો. એક દીન ૩

નિજ કોમ કુટુંબમાં કરો એકતા આજે,

જ્યાં સંપ જંપ ત્યાં વાસ લક્ષ્મિનો છાજે;

વળી શાસન ઉન્નતિ થશે જૈનીઓ જાગો. એક દીન ૪

નિજ સંતતિપર સંસ્કાર ધર્મના સ્થાપો,

વ્યવહારિક નીતિમય કેળવણી શુભ આપો;

વીરપુત્રો શાસન ઉન્નતિ કામે લાગો. એક દીન ૫

આધારભૂત શુભ સ્ત્રી કેળવણી આપો,

નિજ સંતતિપર પડશે માતાની છાપો;

તસ ખોળે ખેલતી પ્રજા થશે મહાલાગ્યો. એક દીન ૬

તથા હાનીકારક ચાલ કરો મુધારા,
 વૃદ્ધ બાળલગ્ન જડમળથી ઉમેડો ખ્યારા;
 કન્યાવિક્રયથી પડતી પડવો વાગ્યો. એક દીન૦ ૭
 લખલૂટ ખરચ કરી ન્યાત વરા ન જમાડો,
 સાધરમી નિરાશ્રિત ફૂંડ અખંડ ઉઘાડો,
 મુખી સાધરમી તે સ્વામીવત્સલ સાચો. એક દીન૦ ૮
 ધનવાન ને બુદ્ધિવાન વર્ગ મળી ભેળા,
 સ્થાપો હુન્નરશાળા ખોડિંગ સંવેળા;
 નિઃશ્વર્તિ નિર્ધન અલણની આપદ ભાગો. એક દીન૦ ૯
 શ્રુતજ્ઞાન સમાન ન અવર તત્ત્વ કોઈ બીજું,
 અજ્ઞાનતિમીર દૂર થાય નેત્ર એ ત્રીજું;
 તે જ્ઞાનોદ્ધાર કરી ભવિ ભાવટ ભાગો. એક દીન૦ ૧૦
 શુભ ચૈત્ર શુકલ ત્રયોદશી દિવસે પ્રતિવર્ષે,
વીરજન્મજયંતી ઉજવેા શુભ ગાર્ધ હોય;
 તથા કાયરતા વીર પાસે વીરતા ભાગો. એક દીન૦ ૧૧
 ધરી ધૈર્ય ઢાલ કરવાળા ક્ષમા કર ધારી,
 સદ્વર્તન કવચ ઉઘમ વાળ અસ્વારી,
 ચાહોમ કરી ભવરણ રંગે જય ભાગો. એક દીન૦ ૧૨
 ભરી ભારત જૈનસમાજ પ્રબંધો ખાંધો,
 કરી સંપ એકતા આજ કાજ નિજ સાધો;
 જયવાદ નાદ સાંકળચંદ જગમાં વાગો. એક દીન૦ ૧૩

—કવી સાંકળચંદ.

શ્રી વીર જન્મ જયંતી.

[ચતુર્થ વર્ષ વીર સંવત ૨૪૪૩, વિક્રમ સંવત ૧૮૭૩
ચૈતર સુદ ૧૩.]

શું કહું કથની મારી રાજ; એ રાજ.

વીર જન્મની વધાઈ રાજ, વીર જન્મની વધાઈ;
શુભ જયંતી ઉજવીએ સ્થાઈ રાજ, વીર જન્મની વધાઈ. ટેક.
ચૈત્ર શુક્લ ત્રયોદશી દીન વીરજી, જન્મ્યા શ્રી જિનરાયા;
ધર ધર તરીયાંતોરણ ખાંધ્યાં, ધવળમંગળ વરતાયા રાજ. વીર૦
રામ રામ વિક્રમીત ત્રીશલાદે, સિધારથ ઉલસાયા;
ક્ષત્રીકુંડમાં મંગળમાલા, દીગ્ કુમરીએ હુલરાયા રાજ. વીર૦
સુરગિરિપર સુરપતિએ મળીને, જન્મ મહોત્સવ કીધો;
ક્ષિરોદકથી નહવણ કરાવી, લાખેણો જશ કીધો રાજ. વીર૦
પૂરવે જન્મ સુરપતિએ કીધી, જન્મ જયંતી પ્રભાળી;
નિકટ મહા ઉપકારીની કરીએ, પ્રતિવર્ષે પુણ્યશાળી રાજ. વીર૦
ભક્તિ સ્તુતિ ગુણકિર્તન ગાઈએ, ધ્યાન પ્રભુનું ધરીએ;
શાસનપતિ શ્રીમહાવીરજિનની, જયજયમુખઉચ્ચરીએરાજ. વીર૦
ગુણનિધિના ગુણ ગાતાં ચઢીએ, ગુણસ્થાનકની શ્રેણી;
અનુક્રમે સ્વર્ગ ને અપવર્ગ વરીએ, જો શુભરહેણીકહેણી રાજ. વીર૦
બોધપ્રસારક મંડળ કુસુમે, વીરજયંતી વધાવે;
વીરપણું વીર અમને આપો, સાંકળચંદ ગુણ ગાવે રાજ. વીર૦
—કવી સાંકળચંદ.

સખી સંવાદ.

પાણી ભરવા હું ગઈતીરે; અં રાગ.

પ્રશ્ન—સખી મંગળમાળારે ક્યાં વરતી આજે ?
આહા ! છત્રીસ વાજાંરે વાજે ગયણ ગાજં;
મુક્તાકળ સ્વાસ્તિકરે પૂરી શુભ રંગોળી,
મળ્યો મહાજન મેળોરે સોહાગણની ટોળી.

ઉત્તર— સાખી.

રાજનગર રણીયામણું, જૈનપુરી છે આજ;
વીર જયંતી ઉજવે, હરખે જૈનસમાજ.

પ્રશ્ન—વીર તે કોણ માફતીરે ? વીર વિક્રમરાયા ?
કોણ શત્રુ વિદારણરે ? જન્મ્યા રાણી જયા ?

ઉત્તર—નહિ માફતી વિક્રમરે, શત્રુ મિત્ર સમભાવે;
વીતરાગ વિજેતારે, ભવરણ જય પાવે.

સાખી—ભવિજન મનકજ બોધવા, ઉગ્યો અભિનવ ભાણ;
ઐશ્વર્ય ઝૂડામણ, જન્મ્યો ચતુરસુખાણ.
એની જન્મ જયંતીનીરે થાય છે આજ વિધી,
સુરપતિએ પૂરવેરે સુરગિરિપર કીધી;
એવા જગ ભીષકારીરે વિસરે ન મન અંગે,
એના ગુણગણ ગાતાંરે, પ્રકટે ગુણ અંગે.

કોરમ—જયવંતી જયંતી વધાવીએ સખી મોતીડેરે,
 ફળ્યો સુરતરૂ આંગણ આજ પુઠ્યા ધન દુધડેરે;
 વહાલા બોધપ્રસારકે મંડળે આનંદેરે,
 વધાવી જયંતી આજ સાંકળચંદેરે.
 સખી મંગળમાળારે ક્યાં વરતી આને ?
 આહા ! છત્રીશ વાળંરે વાળે ગયણુ ગાળે.

મહાવીર કર્ણુારસ ભંડાર.

[પંચમ વર્ષ વીર સંવત ૨૪૪૪, વિક્રમ સંવત ૧૯૭૪,
 ચૈતર સુદ ૧૩]

રાગ સારંગ.

નમો નમો મંગલમય મહાવીર; એ રાગ.

મહાવીર કર્ણુારસ ભંડાર, શાશનપતિ શણુગાર. મહાવીર૦
 જે નિજ અપરાધીને ઉદ્ધરે, લોકોત્તર ઉપકાર. મહાવીર૦
 ચરણ ડસ્યો ચંડકૌશિક ઉદ્ધર્યો, કર્ણુ અપરંપાર. મહાવીર૦
 ઇંદ્રભૂતિ કહે ઇંદ્રજનીયો, કીધો તસગણુધાર. મહાવીર૦
 નરહત્યારો અર્જુન માળી, ઉદ્ધરીયો નિરધાર. મહાવીર૦
 અડઢના બાકુલ સાટે તારી, ચંદનબાળીકા નાર. મહાવીર૦

ચિંતા કરી સંગમની ગતિની, અફભુત કંઠાધાર. મહાવીર૦
 રાત દિવસ જશ રોમ રોમમાં, જગજંતુ પર ખ્યાર. મહાવીર૦
 સૌ જીવને કંઠશાશન રશીયા, ભાવ દયા ભાંડાર. મહાવીર૦
 તે વીર શાશનના અનુયાયી, આજ પ્રમાદી અપાર. મહાવીર૦
 વીર પગલે વીરનંદન ચાલી સફલ કરો અવતાર. મહાવીર૦
 સ્વપર દયા આણી સાંકળચંદ, કરજો લવોદધિપાર. મહાવીર૦

—કુ વી સાંકળચંદ.

શ્રી મહાવીર જયંતિ.

(ત્રોટક.)

દ્રૌપદી નારકના-સખી સ્વપ્નનો રાગ.

રવ દિવ્ય અહો ! શા રેલવતી, રસ દિવ્ય અહો શા ઠાલવતી;
 ઘડીઓ વર પુષ્પ સુવાસ ભરી, બહુ રત્ન અમુદ્ય થકીય જડી.
 સ્થળ શાંતિ-સુકાંતિ થકી વિલસે, બહુ બન્ધુ-ભગિની થકી ઉભરે;
 સ્થળ “વીર પ્રભુ” ગુણગાન ઝરે, સૌ બાલક “વીર” પિતાજ સ્મરે.
 જે શીખવતા માતૃભક્તિ, જે દાખવતા ભાતૃપ્રીતિ;
 જે રેલવતા આત્મિક શક્તિ, દિક્ષાકુમરી ધરે આશક્તિ.
 ઉપસર્ગોની અવધિજ હતી, તદ્દપિ સમભાવ ન લેશ કમી;
 પર ઉપકારે જીવન ગાળ્યું, જેણે જગ આત્મસમું ભાળ્યું.

રમતાં જવ આમલી-પીપલડી, કરી કર્મ અમુરનો નાશ વળી;
 ઉછાળી માયા નાગ કળી, તું વીર થયો મહાવીર બળી.
 ગોશાળા પર ઉપકાર કરી, ગોવાળો પર નવ ક્રોધ જરી;
 નિજ કર્મ ગણી, નાખ્યાં મસળી, તહે ક્રોધ ઉપર તો ક્રોધ કરી.
 બહુવિધ બ્રાહ્મણ ગૌતમ આદિ, બુઝવી ગણધર પદવી આપી;
 સ્થાપન કરી સંઘ ચતુર્વિંશતે; રેદ્યું અમૃતજળ સમવસરણે.
 જ્ઞાન ક્રિયાલ્યાં મોક્ષ ઇતિ, શિખવ્યા જગ પાઠ ઉદાત્ત વળી;
 બપવ્યાં દગિયાં સૌ કર્મ મળી, જિનવર પદવી પ્રભુ તહેજ અહીં.
 અજ્ઞાન તિમિર પ્રભુ સહેજ સરી, જેણે જગમાં દિવ્ય વિભૂતિ ભરી;
 જગ જ્યોતિ સુજ્ઞાન જગાવી ખરી, મુક્તિ સડકોને સાફ કરી.
 પ્રભુતા ભર એ પ્રભુના ચરણે, નમી પડવા કંઈ કંઈ થાય ઉરે;
 પણ હાય! ગયા પ્રભુદિવ્ય પંથે, રહી માત્ર પ્રતિકૃતિ તોજ હવે.
 દઈ શું શકીયે તુંજ ચરણ વિષે, એ તાત અમે તો રંક છીએ;
 જગબાંધવ તાત ગુરૂં પ્રભૂનો, જયઘોષ કરો સૌ બંધુ ગણો.
 તુજ ગાન વિષે લયલીન થશું, જગ-મારૂં તહારૂં ભૂલીય જશું;
 કુલ પાંખડી આજ સમર્પીશું, ઉજળી મહાવીર જયંતિ પ્રભુ.
 બુધ ચૈત્ર સુદી તેરશ સુખદા, ઇશુ એપ્રિલ ચૌવીસના પડવા;
 શિશુ, વૃદ્ધ, મુગન્ધુ ભગિનીમળી, બિજવો વર ઉત્સવ રાજપુરી.

—મણીલાલ મોહનલાલ પાદરાકર.

વીરના પગલે.

હરિગીત છંદ.

બહુ હૃદયમચ્ચાવેા ધર્મના, ઉપદેશથી આલમ બધી;
 સેવક બની સાચા હૃદયથી, વીરના પગલે વડો.
 આગળ સદા પગલાં ભરો, પાછા રહો નહિ ઉઘથી;
 કદિ ઢીલથી ઢીલા બનો ના, શૂરવીરતા દાખવો. ૧

“ભાવી હશે થાશે સહુ, વા કર્મ જેવું તે થશે.
 બોલો ન ઢીલાં વેણ, કરી ઉઘમ સદા આગળ વધો.
 શક્તિ સ્કુરાવી હૃદય માંહી, પ્રેમથી આગળ ચલો;
 ઉઘમ કરો નિશ્ચય થકી, વરમાળ સિદ્ધિની વરો. ૨

શ્રીવીરના ભકતો બનીને, વીર્યહીન બનવું નહીં;
 મહાવીરના ભકતો હવે, ઝટ વીર્યને પ્રકટાવશે.
 પુરુષાર્થથી થાતું સહુ, એ વાતનો નિશ્ચય કરો;
 શુભ જૈનશાસન સેવવામાં, શક્તિ સઘળી વાપરો. ૩

કાલે થશે પછોથી થશે, એ વાત દૂરે રાખશે;
 આજે કરો અધુના કરો, એ વાત દિલમાં ધારશે.
 શુભ જૈનશાસન ભક્તિમાં, ઝટ શક્તિ સર્વે વાપરો;
 શ્રી વીરતા વીરજ બની ને, વિશ્વ બહેલું જગાવશે. ૪

આ દેહુની રાખજ થશે ને, સાથ કાંઈ ન આવશે,
 શુભ જૈન શાસન સેવના તે, સાથ પરભવમાં જશે.

શુભ જૈનધર્મની વૃદ્ધિનાં, કાર્યો કરો તન મનથકી.
 શુભ “બુદ્ધિસાગર” પામશો, જિન લક્ષિતશકિત પ્રભાવથી. ૫
 —આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરિશ્વર.
 છઠું વર્ષ (જયંતિ બંધ) (અમદાવાદ માર્સલોમાં).

મંગળાચરણ.

[સપ્તમ વર્ષ વીર સંવત ૨૪૪૬, વિક્રમ સંવત ૧૯૭૬
 ચૈત્ર સુદ ૧૩.

ઉજવીએ જયંતી આજ વીરની અમે,

ચરણ કમળ અમર ભ્રમરરૂપ થઈ રમે,

ઉજવીએ જયંતિ આજ વીરની અમે—એ ટેક.

દેવા, સેવા, મેવા, આપો મને આજ, જપું જિનરાજ,

લવોદધિ આજ, તારજો તમે— ઉજવીએ.

વીરતા, ધીરતા, પ્રભુતા, આપો ગુણ આપ,

છાપો ઉર છાપ, સાંકળચંદ્ર નમે— ઉજવીએ.

—કબી સાંકળચંદ્ર.

સ્વાગત (Welcome).

પધારો પધારો, વીર પ્રભુનાં બાલ,

વીર પ્રભુનાં બાલ, તમે શાસનનાં રખવાલ—પધારો.

તમ દર્શને હર્ષ થયો છે,

ઉલાસ ઉરે પ્રગળ્યો છે,

વધાવીએ મોતીના ભરી થાલ—

પધારો.

કરી જંપ સંપ ફેલાવો,

વીર શાસન દિવ્ય દિપાવો,

તમે પ્રેમદયાપ્રતિપાલ—

પધારો.

જયનાં હુંદલી વાગે,

સંશય ભીતિ સૌ ભાગે,

વીર ! પહેરો વિજયની માલ—

પધારો.

—મોહનલાલ દ. દેશાઈ.

ઉઠો વીર.

- ઉઠો વીર ધર્મ વીર સમય આ મળનો,
જ્ઞાન કલા જાગૃતિ તણોજ આ જમાનો—ઉઠો (એ ટેક)
- સ્મરણ કરો પૂર્વ કાળ પ્રેમથી તમારો,
વીર્ય ક્યાં ગયું તમારું વીર એ વિચારો— ઉઠો ૧
- ભારતે હુતી તમારી ભવ્યતાજ સારી,
કેવી ધર્મકીર્તિ જૈન મંડલે પ્રસારી— ઉઠો ૨
- પાટણે પ્રભાવ જૈન ધર્મનો વધાર્યો,
ગુર્જરાધીપોએ વીર ધર્મને ઉધાર્યો— ઉઠો ૩
- સરીશ હેમચંદ્ર તણાં કાર્યને વિચારી,
કરે પ્રવૃત્તિ સૌ મુનિ એ પ્રાર્થના અમારી— ઉઠો ૪
- અભયદાન જૈનનું ગણાય નિત્ય ભારી.
સભય આજ જૈન ફરે, લાજ શી તમારી?— ઉઠો ૫
- પ્રતાપી પશ્ચિમો તણો પ્રભાવ સૌ વિચારો,
સ્વદેશ ને સ્વકોમ તણું પ્રેમતત્વ ધારો— ઉઠો ૬
- શું પ્રમાદપાશમાં પડ્યા રહો પ્રતાપી,
સ્નેહથી ટરો સહાય બંધુકષ્ટ કાપી— ઉઠો ૭
- ભારતે ગણાય જૈન કોમ સર્વ સારી,
કીર્તિ જાળવો તમારી કોમને ઉગારી— ઉઠો ૮
- સંપ કલ્પવૃક્ષ તણી છાંય નિત્ય સેવો,
ફૂર તે કુસંપનેજ દેશવટો દેવો— ઉઠો ૯

—શાસ્ત્રી નર્મદાશંકર.

ગરબો.

વીર જયંતી વધાવીએરે, અમે સૌ મળી બાળા,
સોનાનો સૂરજ ઊગીયોરે, આજ મંગળમાળા,
છત્રીસ વાજાં વાગીયાંરે, બધે ઝાકઝમાળા,
તરીયાં તોરણ બાંધીયાંરે, માનું સ્વર્ગની શાળા.

આજ મહોદય સવી ફળ્યાંરે લોલ, પુરવ પુણ્ય સુકૃત રળ્યાંરે લોલ.
દુઃખ-દોહડુગ દૂરે ટળ્યાંરે લોલ, વહાણ ગયાં પાછાં વળ્યાંરે લોલ.
સફળ ઘડી પળ આજ ત્રયોદશી, ચૈત્રની ઉજળીરે લોલ.
જન્મેયા શાસનના સુલતાન નરક ક્ષણ ઝળહળીરે લોલ.
જન્મ મહોત્સવ ઇંદ્રો કરેરે લોલ, સ્થાપી પ્રભુ સુરગિરિ પરેરે લોલ.
નહણ ક્ષિરોદકથી કરેરે લોલ, જનનિ અંકે જિનને ધરેરે લોલ.
એ વિધિ જન્મ જયંતી ઉજવીએ, પ્રભુ ગુણ ગણ ગણીરે લોલ.
મોટાના ગુણ ગાતા પ્રકટે ગુણ આત્મા ગણીરે લોલ.

પ્રતિ વરે ભક્તિ ભાવે, વીર જયંતી ઊજાવે,
મોતીડે બાળા વધાવે, સાંકળચંદ સુણાવે.
વીર જયંતી વધાવીએરે, અમે સૌ મળી બાળા.

—કવી સાંકળચંદ.

મંગળાચરાણુ.

[અષ્ટમ વર્ષ વીર સંવત ૨૪૪૭, વિક્રમ સંવત ૧૮૭૭
ચૈતર સુદ ૧૩.]

વસંતતિલકા છંદ.

આનંદ કંઠ જગજ્યોત જન્મી સુ આજ,
ચૈત્રી ત્રયોદશી દૌને વીર વિશ્વરાજે,
તે વીર શાસન પતિ ઉપકાર માની,
સાચી જયંતી વીરની ઉજવો સુજાની. ૧
નેજ નિશાન તરીયા ઝરી ઝુલ ધારે,
મુક્તા કૂળો તણી કરી શુભ શ્રેણી દારે,
વાજાંત્ર નાદ દોપજ્યોત જગાવો દાની, સાચી.
માતા તણા ઉદરમાં કરો માતૃભક્તિ,
કીડા સમે સુર લણી ધરો આત્મશક્તિ,
કાળા ભુજંગ સમિપે કરૂણાનિધાની. સાચી.
સાપ્રાધ સંગમ તણો સહો શાન્તિ રાખી,
રે વીર તે અધમની દય દીલ દાખી,
એવો ક્ષમા ગુણ ધરો વીર પુત્ર ધ્યાની, સાચી.
શ્રી વીરના ગુણ તણો કદો પાર નાવે,
હે વીર ! નંદન તમે જ રીડ્યો સ્વભાવે,
તો આજનો દોવસ ધન્ય ગણો નિદાની, સાચી.

—કવિ સાંકળચંદ.

ક્ષમા અદ્ભુત વીર તારી.

(કવચાલી.)

અહિંસા સત્ય વણુ દીધું, ન લેવું ગ્રહવ્રત સ્ત્રીધું;
પરિગ્રહ રોધ વ્રત દીધું, ક્ષમા અદ્ભુત વીર તારી. ૧

અનંતી આત્મની શક્તિ, મેળવી ત્હેં પ્રભુ જીકતી;
કરી અપરાધોની મુક્તિ, ક્ષમા અદ્ભુત વીર તારી. ૨

હસ્યો ચરણે સરપ કાળો, છતાં ઉર પ્રેમથી લાજ્યો;
જન્મમરણાદિ લાય ટાળ્યો, ક્ષમા અદ્ભુત વીર તારી. ૩

કર્યો બહુ કેર ગોશાળે, વળી સંગમ મહાકાળે;
ક્ષમાને પ્રેમથી લાળે, ક્ષમા અદ્ભુત વીર તારી. ૪

આહા! કરુણાનિધિ મોટો, જગતમાં નય જડે જોટો;
અરી પર નહી કૃપા ટોટો, ક્ષમા અદ્ભુત વીર તારી. ૫

કરે શાશન રસીક જગને, ઉદ્ધરે લોકતને ઠગને;
અહા! એ લાવની લગની, ક્ષમા અદ્ભુત વીર તારી. ૬

જયન્તી આજ મહાવીરની, ઉજવીએ લોકત મળી ધીરની;
સાંકળચંદ ગાયસ્તુતિ વીરની, ક્ષમા અદ્ભુત વીર તારી. ૭

—કવી સાંકળચંદ.

સ્વાગત્ કાવ્ય.

આવો ! આવો !

વીરના બાહુડાં આવો !
મહાવીર સંતાનો આવો !
પધારો મારે આંગણે !!

૧

શું છે ? શું છે ?

મોતીનાં તોરણ બાંધો !
માણ્યકના સ્વસ્તીક પુરો !
શુકલ ત્રયોદશી ચૈત્રની ? !

૨

જાગો ! જાગો !

સાસન રખવાળો જાગો !
સુતલા જૈનો જાગો !
કરુણાનો લાનું ઉગીયો !!

૩

ઉગ્યો ! ઉગ્યો !

સોનાનો સુરજ ઉગ્યો !
અમૃતની ધારા વરસી !
અજવાળાં ચૈદ્રે લોકમાં !!

૪

વેંચે ! વેંચે !

સોનાની મહોરો વેંચે !
ઈચ્છીત વસ્તુઓ આપે !
સીદ્ધાર્થ રાજા આંગણે !!

૫

હાલો ! હાલો !

ત્રીસલાના નંદન હાલો !

લાડીલા કુંવર હાલો !

ઉદ્ધરજો ત્રણે લોકને !!

૬

કંપ્યાં ! કંપ્યાં !

ઈંદ્રોના આસન કંપ્યાં !

લક્ષ્મીનાં આંસુ ચાલ્યાં !

અવધી જ્ઞાનેથી જાણીયું !!

૭

જાવો ! જાવો !

સઉ દેવો મળીને જાવો !

ઈંદ્રાણીઓ પણ જાવો !

આચ્છવ છે મેરૂ ઉપરે !!

૮

થાલો ! થાલો !

વૈભાનીક દેવો થાલો !

જળની ધારાઓ થાલો !

સહસે ધ્યમ નાનો નંદલો !!

૯

તુલ્યાં ! તુલ્યાં !

મેરૂનાં શીખર તુલ્યાં !

સાગર ને નહીયો કંપ્યાં !

સંશય તો ભાગ્યો ઈંદ્રનો !!

૧૦

ધ્યાને ! ધ્યાને !

વૈરાટી વીરના ધ્યાને,

સ્વાગત અંતરના ગાને,

ભાવે શ્રવણની ભાવના. આવો ! આવો !

—ઝવેરી મુક્તચંદ આશારામ વૈરાટી.

જન્મ મહોત્સવ.

સખી સંવાદ.

ઝટ ચાલ-ચાલ-ચાલ;

અલી સજની, આજે ઉજવીએ શુભ રજની;

ઝટ ચાલ-ચાલ-ચાલ.

ઉજવીએ આજે જન્મ જયંતિ વીરની;

ધરી પુષ્પ માળ-માળ-માળ.

સ્વર્ગિય સંગીત સૂર સરિગમ દિવ્ય ધ્વની કાં થાતા ?

આનંદ લહરિ કાં લહેકાતી, અનંત જ્યોતિ છવાતાં ?

જરી બોલ-બોલ-બોલ.

સિદ્ધાર્થ રાજા ઘર નંદન, જન્મ થયો જયકારી;

વીર પ્રભુ જન્મોત્સવ કરવા, મળીઆ સુર નરનારી.

રેલી રસ રેલ-રેલ-રેલ.

છપ્પન દિગ્ કુમરી ક્યાં જાતી, ગાતી બહુ હરખાતી ?

રૂમઝૂમ નેપુરને ઠમકાતી, હુપે સઉ ઉભરાતી ?

જરી બોલ-બોલ-બોલ.

પ્રભુ પ્રસૂતિ ગૃહમાં પોઢ્યા, ત્રિશલા માતની સોડે;

નૃત્ય ગાનથી રીઝવવાને, દિગ્ કુમરી સૌ ઢોડે.

રેલી રસ રેલ-રેલ-રેલ.

કનક કળશ ભરી, પુણ્યોદકથી, પુણેપકરણે સુહાતા ?
ઈન્દ્રાદિક દેવો સૌ મળીયા, મેરૂ શિખર ક્યમ જતા ?
જરી ખોલ-ખોલ-ખોલ.

અભિષેક પ્રભુને કરવાને, ઈન્દ્રાદિક સૌ આદ્યા;
ભક્તિ વશે પ્રભુ સહ પરમરીઆ, બની દેવ સૌ પાળા.
રેલી રસ રેલ-રેલ-રેલ.

ધૃત ધરા મેરૂ કાં ચળીઓ, નીર નદીનાં ઉછળે ?
વિસ્મય ઈન્દ્રાદિક ક્યમ બનીઆ, શો ઉત્પાતજ સઘળે ?
જરી ખોલ-ખોલ-ખોલ.

નાનો નંદલ ધારા સહે ક્યમ, સંશય ઇન્દ્રે કીધો;
છેદન કાજ શિખરપર પ્રભુએ, ચાંપી ચરણ જરી દીધો.
રેલી રસ રેલ-રેલ-રેલ.

એવા પ્રભુની જાઉં બલિહારી, કોણ સખી એ કહેને ?
જગઉદ્ધારણ ત્રિલોક સ્વામી, નામ તું એનું લેને ?
જરી ખોલ-ખોલ-ખોલ.

વીર પ્રભુ સિદ્ધારથ નંદન, ત્રિશલા માતના જાયા;
ચાવીશમા તિર્થંકર સ્વામિ, ત્રિલોકના કહેવાયા.
રેલી રસ રેલ-રેલ-રેલ.

રાજનગરમાં શુક્લ ત્રયોદશી, ઉજવીએ સખી જાને;
મોંઘી માળીમય વીર જયંતિ, દિવ્યોત્સવથી જાને.
બની અણખોલ-ખોલ-ખોલ.

—પાદરાકર.

શ્રી વીર જન્મ જયંતિ.

રાગ ખમાચની કુમરી.

પ્રો. મણિલાલ નથુભાઈના દગરસલર મારે દિલ છાઈ
રહી એ ગીતના રાગે.

વીર જન્મ જયંતિ આજ થઈ,

રગ રગ રસ જ્યોત છવાઈ રહી.

વીર.

જીવન કલા પ્રભુની જગ માંહે, અનહદ નાદ બજાવી રહી. વીર.
કર્મ સમરના વિશ્વ વિજેતા, સત્યાગ્રહ સુપ્રતિજ્ઞ થઈ. વીર.
અસહકાર પડ્દરિપુથી કીધો, વિશ્વ યાતના દૂર ગઈ. વીર.
માત તાતની ભક્તિ અમોલી, વિશ્વ વિષે પ્રસરાવી દઈ. વીર.
વિશ્વ સેવના અણુમુળ મંત્રો, ઘર ઘર ઘોષ બજાવી કંઈ. વીર.
ન્યાય, નીતિ, સદ્ભાવ સુહાવી, સમાન હક્કના સાદ દઈ. વીર.
દિગ્ધ્ય પ્રેમ ગૃહસુત્ર સિદ્ધાંતો, લગ્ને જગ પ્રતિ તીજ થઈ. વીર.
સંયમ તપ સમભાવ દયાથી, પ્રભુતામાં પગલીજ દઈ. વીર.
પણ અમુલ્ય શાંતિ ક્ષમાના, ક્રોધ ઉપર કરી ક્રોધ કંઈ. વીર.
કર્મ સમરમાં માળ વિજયની, સ્વાશ્રય સત્યાગ્રહથી લઈ. વીર.
પરવશ સિંહ પડેલ ગુલામી, કર્મ યોગથી ટુટી ગઈ. વીર.
આત્મગુણે નિજ રિદ્ધિ અનંતી, સન્મુખ એ કર જોડ રહી. વીર.
એમ મણિમય વીર પ્રભુને, મુક્તિ સ્વરાજ્યની પ્રાપ્તિ થઈ. વીર.

—પાદરાકર.

પ્રભુજી વીર એવા હો !

ગઝલ. (સોરઠની)

૧. હમારે નરાયણ ઉદારે, હમારી જ્ઞાતિ સુધારે;
હમારા દેશને તારે, પ્રભુજી વીર એવા હો ! ૧
- ક્રિયાને જ્ઞાન ગંભિરા, અવંચક યોગમાં શૂરા !
કર્મયોગે પૂરેપુરા, પ્રભુજી— ૨
- મૃદુદિલ પુષ્પ સમ દેજો, પ્રતિજ્ઞા વજ્ર સમ હોજો !
વીર સમ શુદ્ધ ચારિત્રે, પ્રભુજી— ૩
- સલાઓ સિંહ સમ ગજવે, મુસદ્દી માત ના લજવે !
રહેણી કરણીય એકજ છે, પ્રભુજી— ૪
- વસુધી જે ન વેચાતા, ન સર પદવી થકી થાતા;
ન માખણદાસ કહેવાતા, પ્રભુજી— ૫
- આત્મશ્રદ્ધા ભર્યા ત્યાગી, પ્રખર વીર દેશ અભિમાની,
સમય ને સત્યના જ્ઞાની, પ્રભુજી— ૬
- સદા સેવા તણા રચીયા, ન ફેશનમાં કદી ફચીયા;
પ્રભુ ખૂદ જે હૃદય વચીયા, પ્રભુજી— ૭
- ન્યાય-સ્વાતંત્ર્ય દેવીનાં, હ્રુવે વીર નેત્ર જે ભિંનાં; ✓
મોહથી જે ડગે ના-ના, પ્રભુજી— ૮
- ખીડાતા દેશ બંધુનાં, નિવારે દુખ સિંધુને;
દમ્પ સ્વાતંત્ર્ય બિંદુને, પ્રભુજી— ૯

લડે જે દેશને કાળે, મરે સ્થાલ અંગે કાળે;
 શૂરા જે સિંહ સમ ગાળે, પ્રભુલ— ૧૦
 મનદેરી ભડત ગભિરા, અમહકારે બની પુરા;
 થઈ સત્યાગ્રહિ પુરા, પ્રભુલ— ૧૧
 કલમથી, લલિમથી, તલમથી, મથે ઉદારવા મનથી;
 સપેની સાંધવા થાયે, પ્રભુલ— ૧૨
 પ્રહોલનને હઠાવીને, સ્વરાજ્યને પ્રેમને સાચુ;
 મણિમય, હે ! પ્રભુ યાચુ, અમોને તોર જોવા હે ! ૧૩
 —પાદરાકર.

૨૦ વરસના જુના અનુભવી ભાવનગરી ફોટોગ્રાફર.

મગનલાલ હરજીવનદાસે

પાંચકુવા ચાર રસ્તા પર મોઢા પાયા પર ઉઘાડેલ

છળી પાડવાની દુકાન.

હાલમાં અમોએ અમેરીકન કલર ફોટોગ્રાફીનું નવું કામ જોટલે જે જેવા કપડા પહેર્યા હોય તેવાજ રંગના ફોટોગ્રાફસ પાડી આપવામાં આવે છે.

જોઈ વખત અમારી દુકાને મથારવા વિનંતી છે.

૬૦ પાંચકુવા.

અમદાવાદ.

મગનલાલ હરજીવનદાસે

ભાવનગરી-ફોટોગ્રાફર

સાંતલા અને અવેશાલતા સંગીતનામ વહેવારી
પ્રસાંગીકપદ્યોથી પ્રગળતી સુપ્રસીદ્ધ વિદ્યાસાગર ગ્રંથમંડળની
પહેલી જ પેઢી !

ધી રાજનગર જ્વેલરી માર્ટ

સાંતલા
પ્રાચીનપદ્યોથી
ગરંટી.

ઇંગ્લીશ જ્વેલરી,
સાંતાના સીપ્રેસોસ,

સાંતલા ગ્રંથો,
ચિત્રો, ચિત્રો,
પીત્ત, પ્રાચીન,
લગ્નસાગરો

સાંતલા પ્લેટન વાસણો અને નરસી કારીગરીથી
ગોઠવાયેલો અમદુ-રુસ્ત શોરૂમ ! ! !

આમીત—

ભાગીલાલ પુરસોતમદાસ અવેરી,

નં. ૫૧૪, રીપ્લીસ્ટ—અમદાવાદ.

